

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

11 tháng 7 năm 2010

Số 105

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Lìa khỏi hồng trần là sao ?
- 2) Có người nói không nên tin lời nói của Bé, nhưng thực hành để thức tâm là điểm chánh là sao ?
- 3) Hôm qua nhiều người đến thăm Bé, Bé có mệt không ?
- 4) Tại sao những người tu chứng ngộ chuyện này chuyện nọ mà lại còn chấp trước chuyện Bé đi Casino ?
- 5) Nhiều người phát nguyện đi tu độ đời, lại còn chia phe đảng, sân si là sao ?
- 6) Người tu có ý lực gì ?
- 7) Đêm Giáng Sinh, bạn đạo các nơi về chung vui với Bé, Bé cảm thấy thế nào ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 20 tháng 12 năm 1991 1) Hỏi : <i>Lìa khỏi hồng trần là sao ?</i> Đáp : Thừa, lìa khỏi hồng trần là phần hồn không còn dính dấp vào sự kích động và phản động của ngũ hành sanh khắc nữa, bình an tiến hóa trong cõi tâm linh, mặc cho đời chê khen, nhưng cuối cùng chính chúng sanh phải tự nếm nếm, nhiên hậu mới có cơ hội thức tâm.	2) Hỏi : <i>Có người nói không nên tin lời nói của Bé, nhưng thực hành để thức tâm là điểm chánh là sao ?</i> Đáp : Thừa, không tin là đúng. Chỉ có thực hành và tự kiểm chứng tùy theo khả năng của chính mình là đúng hơn. Bé chỉ nói những gì Bé thành đạt trong thực hành, mọi người đọc và nghe qua cũng phải thực hành, thì mới cảm thông được, chứ không nên lý luận vô trách nhiệm mà tự hại tâm thân. Kệ: Dấn thân thực hiện tự mình phân Đời đạo song tu chuyển tiến lần Giải nghiệp thông qua đường trí đạo Xét phân đời đạo luyện chuyên cần
Ngày 21 tháng 12 năm 1991 3) Hỏi : <i>Hôm qua nhiều người đến thăm Bé, Bé có mệt không ?</i> Đáp : Thừa, mọi người ao ước muốn đến thăm, nay được tương ngộ là điều quý. Nếu Bé còn làm ăn như hồi chưa tu, thì Bé phải đãi tiệc. Nhưng bây giờ tu rồi, mọi việc đời đều thay đổi, Bé chỉ đối đãi với họ bằng tình thương trong tâm thành đạt của Bé. Lúc này Bé rất quý thương mọi người. Kết quả mọi người ra về với một tâm hồn thanh nhẹ. Bé nghèo nhưng tâm của Bé không bao giờ nghèo. Kiểm lại mỗi bận đạo đến đây với tâm thành, thì kết quả sẽ được tốt. Cho nên Bé thường nói : <i>Chúng ta mang xác làm người liên hệ với trái đất</i>, nhưng phải nhớ điều này thì rất dễ hành. Có hành thì mới có thức, tức là có làm đúng thì mới hiểu, ngược lại, không làm thì chỉ có mê chấp mà thôi. Người thiếu hành không khác gì người chưa tu, Bé chỉ đối đãi theo thường tình mà thôi. Còn người đang thực hành, Bé luôn luôn chú ý, luôn luôn đốc thúc điện năng của hành giả thăng hoa thanh nhẹ. Cho nên, người đốc lòng tu thì rất dễ buông bỏ chuyện đời. Kệ : Thực hành quán xuyên khai thông chuyển Pháp giới mông huân giải ảo huyền Trình độ Pháp trình tâm tự thức Bình tâm học hỏi tự hành xuyên	Ngày 22 tháng 12 năm 1991 4) Hỏi : <i>Tại sao những người tu chứng ngộ chuyện này chuyện nọ mà lại còn chấp trước chuyện Bé đi Casino ?</i> Đáp : Thừa, Bé hành động như vậy để xem được bao nhiêu người thọ Pháp và lợi dụng Pháp, trong một thời gian rồi tự nó phải ra đi. Chúng mình tâm của hành giả không thật với chính họ, thì tương lai vị trí tiến hóa của họ không được phát triển vào chơn tâm tiến hóa, luôn luôn ôm ấp sự thắc mắc thị phi không có lối thoát, ăn cơm trời nói chuyện người khác, không chịu tự cứu và thanh tịnh, cuống cuống trong sự mê chấp suốt một kiếp người. Cuối cùng cũng phải ra đi với hai bàn tay không, chẳng học được gì cả. Thiệt ác bất minh tự khinh thị mình và không tiến hóa. Kệ : Thiên Đàng Địa Ngục do tâm tưởng Trí thức âm u chẳng mở đường Mê chấp không ngừng tâm tự cảm Triền miên vọng động thật là thương

Ngày 23 tháng 12 năm 1991

5) Hỏi : Nhiều người phát nguyện đi tu độ đời, lại còn chia phe đảng, sân si là sao ?

Đáp : Thưa, nhiều người phát nguyện tự bỏ quên ý lực sẵn có của chính mình.

6) Hỏi : Người tu có ý lực gì ?

Đáp : Thưa, ý lực giải thoát. Nung nấu ý lực giải thoát ngày cũng như đêm, thì mới đạt được pháp lực đô tha tại trần. Còn ngược lại, người tu không có ý lực nhịn nhục, thì sẽ biến thành thị phi tà ý, khó mà tiến thân. Cắt cớ tu hành, thì phải tự đặt cho chính mình một kỳ công nhịn nhục tối đa, thì trước sẽ biến thành thanh, động sẽ chuyển thành tịnh. Tâm thức từ từ lìa khỏi cảnh tranh chấp hồng trần, không còn bị sự tranh chấp dồn ép nữa.

Kệ :

Tu tâm thực hiện chuyển thanh vừa
Phá chấp giải mê luyện sớm trưa
Thanh tịnh an vui trong một cốc
Tưởng Trời nhớ Phật chẳng còn mưa

Ngày 24 tháng 12 năm 1991

7) Hỏi : Đêm Giáng Sinh, bạn đạo các nơi về chung vui với Bé, Bé cảm thấy thế nào ?

Đáp : Thưa, các bạn về đây chung vui với Bé, Bé cảm thấy Tình Trời và Tình Người tràn ngập trong căn phòng của Bé đang sống. Bé cảm thấy hạnh phúc thật sự của Trời và Người đã hình thành. Bạn đạo hát lên những bài hát siêu giác, cảm động từ đáy lòng của mỗi cá nhân, vui thật là vui. Bề Trên lai vãng chứng giám, ban cho mọi tâm hồn đều được thanh nhẹ, thật đúng với ý nghĩa Giáng Sinh.

Kệ:

Hành trình khai mở Giáng Sinh
Mên cảm quý yêu xét hành trình
Tâm đạo vững bền duyên tự thức
Phật Tiên quán xuyên lý cang minh

Duyên Kiếp Đương Hành (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Ráp hai số không thành số tám.

Thầy: Phải không? Nó không có khó. Cho nên bạn đừng có bận tâm cầu xin ông Trời này kia, lúc nào tôi muốn biết ông Tám cũng được. Không bao giờ tôi nói chuyện ra tiếng trong lỗ tai bạn nhưng mà bạn hiểu. Là tại sao? Tôi đưa cái sáng suốt cho bạn tự giải, tự đau, không có khó khăn. Cái đó ma quỷ nó không có lợi dụng được. Tôi tu tới bây giờ xung quanh tôi ma quỷ nhiều lắm nhưng mà chúng nó không có lợi dụng được. Bởi vì cái vô minh vô sắc mà nó đâu có rõ được. Còn hữu minh hữu sắc thì nó còn ba xạo được. Còn vô minh vô sắc nó không làm gì được. Nói vậy là các bạn hiểu. Cái đó nó siêu lắm, siêu thượng thừa thấy không?

Cho nên, chúng ta tu để đi vô cái vô minh, vô sắc, không cần mong thấy ông Tám, không cần thấy cái sự biến hóa gì trước mắt, không cần nghe nói. Nếu nghe nói cũng còn tà, mà thấy cũng còn tà thấy chưa?

Bạn đi từ Long Xuyên lên bạn thấy biết bao nhiêu cảnh không? Nếu mà bạn nhớ hết mấy cái cảnh là cái đầu bạn nặng rồi, đâu có tiến hóa được. Nhưng mà bạn chỉ đi tới có một đích mà thôi thấy không? Chuyện cái xunh quanh chúng ta không cần biết. Mục đích là mình tự chủ. Cái gì biến hóa ra màu sắc, cái không động biến hóa ra màu sắc thấy chưa? Cái động nó sẽ rút. Anh đẹp rồi anh hết đẹp thấy chưa? Anh đỏ rồi anh hết đỏ thấy chưa? Anh xanh rồi anh hết xanh thấy chưa? Nhưng mà cái chủ nó còn là thanh điển, thanh điển là không động, không màu sắc, không hình hoại, không màu sắc, đó kêu bằng vô vi.

Cho nên, nhiều người tu bây giờ xuất vía, xuất hồn, không có thấy tôi. Nhưng mà tôi ở đâu cho nó thấy, tôi ở trong con tim nó mà nó không thấy. Rồi nó ráng tu nó sẽ thấy. Khi mà nó thấy nó là hai số không hợp lại là nó thấy tôi. Vô vi không có gì hết. Không mà có thấy không? Chớ đừng có bận tâm tôi phải đi thấy hình thù ông này, ông kia, ông nọ vô ích. Cái đó là bị ngoại cảnh lôi cuốn và tà ma quỷ quái có thể biến hình quyến rũ con người. Ngay Chúa nó cũng tới quyến rũ được. Phật nó cũng

quyến rũ được. Những cái hình ảnh đó không có tín nhiệm được. Nhưng mà muốn đi về vô vi phải hiểu rõ cái nguyên lý của vô vi. Vô minh, vô sắc mới là vô vi thấy không? Hai cái cũng không. Cắt nghĩa tới đó nó xa. Hồi nào tới giờ tôi không cắt nghĩa. Bởi vì trình độ chưa có tới. Mà cắt nghĩa bây giờ các bạn nghe cũng còn mệt. Tôi nói rất dễ mà các bạn nghe cũng còn mệt, thành ra nó chưa tới thì giờ. Chờ đợi cái quả địa cầu này nó thay đổi, nó gần thuận dương rồi nói cái này, họ nghe họ sướng lắm, họ thấy họ tới nơi rồi. Chớ bây giờ dương âm bất hòa, nói đi, nói lại, rồi nó cũng thấy rất xa, té ra gần trong tâm khảm nó mà nó không thấy, ở trong nó mà ra mà nó không biết. Là tại vì nó động quá, khó nói. Mà nó tịnh khỏi nói nó cũng biết, đừng chút nó biết rồi.

Cho nên, hằng đêm, hằng ngày tôi đã gọi thanh điển vô vi tới các bạn rất nhiều. Nhưng mà sự cảm ứng đó lần lần rồi các bạn sẽ thấy. Các bạn thanh tịnh quân bình chừng nào thì các bạn thấy chừng nấy. Còn thiếu quân bình các bạn không thấy. Hồi chớ bạn hiền sao ông Tám không độ, kẻ hiền, người ác cũng có hết, kẻ xấu, người tốt cũng có cái vô vi tới hết. Chớ không phải không có đâu, không phải bình người này, bỏ người kia. Không!

Nhiều bạn phải cho nó gặp nhiều nghịch cảnh đụng chạm bề đầu, bề óc, khóc lên, khóc xuống rồi để coi thử nó hiểu nó chưa. Nó còn chưa hiểu nó, nó sẽ còn gặp nhiều trận nữa để nó hiểu nó, cũng vô vi giúp nó, phải giúp nó để cho nó tiến hóa. Mà nó còn hung hăng độc tài nhiều thì nó phải gặp nhiều nữa. Nó cứ khổ hoài, khổ hoài, khổ hoài, khổ tới chừng nào, nó thấy cái khổ là hạnh phúc, hết rồi, nó không còn khổ nữa. (Thầy cười.)

Cũng như các bạn có tu, rồi các bạn được gặp cái khổ. Tôi cho các bạn thấy khổ rất nhiều khổ. Nhưng mà các bạn thấy được cái khổ rồi, các bạn hạnh phúc chưa? Trong lúc nhờ gì, nhờ cái thiện, nhờ cái pháp lý nó đưa các bạn tới, thấy cái hạnh phúc thấy không?

Đó, cho nên chúng ta phải ở trong cái khổ tìm ra hạnh phúc. Chúng ta phải ở trong cái động tìm ra cái tịnh. Tại sao không khuyên các bạn đi lên núi

tu? Tôi xin thú thật các bạn trên núi còn động hơn thế gian. Bởi thế gian tuy vợ mình chửi nhưng mà nó biết nấu cơm cho ăn. Trên núi mà ma quỷ, cạp beo chửi không ai nấu cơm cho mình ăn, bạn thấy không? Cho nên cái cảnh tu ở gia đình tốt hơn đi lên núi, núi đâu có thanh tịnh. Bởi vì loài nó còn thấp hơn hạ trí vô trí, vô giác nhiều. Đó, rồi nó đâu có giúp mình tiến hóa được. Mà ngay trong gia cang có vợ con đòi hỏi cái này, cái kia, đòi hỏi nhiều chừng nào, mình kể những vị đó là những vị thầy của chúng ta. Chúng ta phải học hỏi nơi thầy, thì chúng ta làm vừa lòng tất cả, thì chúng ta diệt cái sân của nội tâm. Mà nếu chúng ta không làm vừa lòng tất cả thì cái sân nó tồn tại trong đầu óc chúng ta, chúng ta độc tài. Tao là cha mày mà mày sai tao hốt cứt, sao mày. Nhưng mà mình vẫn hốt cứt, mình vẫn làm việc siêng năng hơn. Vì con, vì vợ, vì tình thương của xã hội đất nước quần chúng nhân loại thì mình phải làm nhiều hơn, để chi? Hành động và tư tưởng mình ảnh hưởng. Tuy rằng mình nói không được nhưng mà mình sẽ gợi tư tưởng lành cho nó. Hành động của mình cũng như cái gương trong lành để cho con cái nó rọi, trong lúc nó đi ra ngoài nó tìm không có mà ở nhà nó có của quý, thấy chưa?

Cho nên, các bạn được học hỏi rất nhiều. Khi các bạn tu về vô vi rồi ngay trong gia cảnh các bạn cũng học hỏi. Học hỏi đụng chạm nhiều để các bạn dẹp cái tự ái, tự tôn mà thương yêu những người sẵn có của mình. Chúng ta phát tâm thương yêu thì chúng ta sẽ đưa cái gương lành cho mọi người tự soi và tự kiểm. Còn chúng ta không có phát tâm thương yêu thì chúng ta lu mờ như những người khác, và chúng ta bị gián đoạn trong chu trình tiến hóa tu hành của vô vi, các bạn thấy chưa? Bài học nhiều lắm, hai mươi bốn trên hai mươi bốn đều có bài học của vô vi, từ gia cảnh hành động xét nội tâm mới thấy cao quý. Khi mà các bạn hiểu học như vậy và các bạn hiểu học thì tự nhiên các bạn sẽ thấy hứng thú và thấy yêu đời, rồi sau này các bạn thấy tiến hóa rất nhiều.

Làm sao chúng ta có thể ảnh hưởng nhơn loại trên thế giới được. Nếu chúng ta muốn tiến hóa ảnh hưởng nhơn loại trên thế giới thì chúng ta phải học cái đường lối này hiểu tất cả và giữ tất cả, sau này chúng ta giải họ mới nghe, cắt nghĩa họ mới thấy rõ đâu đó nó có bằng chứng. Chớ nói anh ở Việt Nam, người tu nhiều, bây giờ chúng tôi qua đây mới học tu mà mình cắt nghĩa thua người ta là tại mình không chịu tham gia bất cứ một cái gì để tiến hóa thì mình chỉ ở trong một góc tu mà thôi, chớ mình

không phải tu cho tất cả, mình thiếu từ bi. Nếu mình đủ từ bi, đủ sáng suốt thì mình tu cho tất cả, thấy không? Mà trước hết mình phải học tất cả, rồi mình mới dạy tất cả, thấy chưa?

Đó, cho nên ở đây là một địa linh để cho mọi người tu hành tiến hóa, không hiểu thì bị. Bây giờ, các bạn thấy rõ ràng trước mắt họ lợi dụng ông Trời, họ lợi dụng ông Phật để làm một cái đạo cho ta. Thì bây giờ nhân quả nó tới rồi, họ phải tự gọt rửa, không có ai động nhưng mà họ phải tự dẹp lần lần, bạn thấy chưa? Bởi vì họ tu sai, họ xưng hô tu nhưng mà họ chỉ theo một người đó không hà, họ không trở về với họ và không hóa giải cho tất cả. Nguyên năng của họ, họ không hiểu thì họ chỉ bán ông Trời ăn, bán ông Phật ăn. Thì cái tội đó, hỏi chớ ngày nay họ tức không? Họ tức! Họ nói tại sao tôi tu, tôi lo cung phụng ông Phật, tôi lo lau chùi hương đăng hàng ngày nhưng mà ngày nay tôi khổ như thế này. Trời ơi là Trời, mắt của Trời đâu, mắt của Phật đâu, Trời đui và Phật đui, nó cũng chửi nữa. Nhưng mà chính nó đui và nó bán Trời, bán Phật ăn thì cái tội đó ngày nay nó phải thọ và tự nó phải đánh thức. Cho nên cái cơ duyên và cái thiên cơ, thiên ý chuyển hóa giáo dục của con người. Khi các bạn thấy được thiên ý vay trả rõ ràng, mà khi các bạn làm quá lộ rồi thì tự nhiên nó phải hồi lại thấy chưa? Họ bành trướng những cái đường lối đó, rồi họ tự rút thấy chưa? Cho nên cái gì mà làm sai là nó phải tiêu, mà cái gì làm đúng thì nó được tiến hóa thấy chưa? Cho nên chúng ta tu hồi nào tới giờ, chúng ta không có lợi dụng ông Trời, đâu có cúng ông Trời, đâu có lạy ông Trời, đâu có bán ông Trời ăn thấy chưa? Đâu có lập chùa thờ ông Trời, nghĩa lập chùa thờ ông Trời cũng như tôi lập tiệm, tôi buôn bán vậy thôi thấy không? Có huê lợi. Mà tôi lập chùa tôi thờ ông Phật thì tôi cũng tìm huê lợi mà thôi, sự thật chứ! Tôi nương cửa chùa để mà sống, chớ tâm tôi không phải hướng Phật để mà tôi sống. Nếu tâm tôi hướng Phật, tôi không cần lập chùa. Chùa ngay trong tâm tôi, tịnh xá trong tâm tôi, thấy rõ chưa?

À! Bây giờ các bạn thấy trước mắt như vậy thì các bạn thấy thiên cơ, các bạn thấy thiên ý, các bạn thấy giáo dục của căn khôn vũ trụ đang lo cho loài người tiến hóa, những người đi sai được ăn năn hối ngộ trở lại căn bản, rồi sớm tiến hóa đi thẳng một đường. Mà chúng ta đây không phải là mê tín, chúng ta đang đi trong chu trình tiến hóa đúng đắn của căn khôn vũ trụ. Anh phải sửa anh, anh mới thấy anh. Anh không sửa anh, anh không bao giờ anh thấy anh. Anh không phải lệ thuộc bởi một giáo

lý nào. Anh không lệ thuộc bởi một giáo điều nào. Anh không lệ thuộc bởi một người nào thấy chưa? Chính anh sửa sai và tiến. Thì mọi người dân mà biết như vậy thì mới tiến tới giàu mạnh và hạnh phúc thấy không ?

Chúng ta tu trở về một vị tự giác, hiểu được sự sai lầm của mình mới là thấy nhẹ nhàng hạnh phúc. Còn các bạn chưa hiểu tội lỗi và sự sai lầm các bạn thì tu hoài nó cũng nặng hoài, không có tiến đầu. Con voi ăn chay trường tu, con bò ăn chay trường tu nặng trĩu, nó không có thấy nó thấy chưa ?

À! Cho nên chúng ta có cơ hội tiến hóa tới thanh điền, rất hiếm có và rất khó tu. Bởi vì trong quả địa cầu này chưa thay đổi để ứng phó cho những người tu vô vi, chưa tới thời. Nhưng mà các bạn đã ý thức được và tự tu, đó là rất quý, tôi rất mừng để cho các bạn được tu. Còn nếu mà cái cơ Trời mà thay đổi, cái vũ trụ thay đổi thì không khí của miền nam chúng ta không nóng, không lạnh, dễ tu lắm, thấy không ? Mà nói tới tu ai cũng thích hợp, đi đâu họ đây đây tình thương, chỗ nào cũng tình thương, tình

thương đậm đặc rồi thì thấy không còn tiếc của và không nghĩ đấu tranh thì thấy hòa bình trong tâm khảm và trước mắt thương yêu nhau lắm.

Cho nên, các bạn tu cái này không đụng chạm ai hết, sửa mình để tiến. Chế độ nào cũng mong có người dân thật thà và hiểu được tình thương đạo đức của đường lối của nhà nước. Thì bây giờ mình thực thi cái đó để cho người ta khỏi bận tâm vì mình. Mình là một người dân ngoan và một người đạo tốt phải không ? Bạn cứ biết yêu nước không, mà bạn không có biết yêu bạn thì cái nước ai giữ, thấy chưa? Phải biết yêu thương bạn, thương bạn và yêu nước. Còn đây mình thương mình và yêu đạo. Đạo là sự quân bình. Quốc gia cũng là một sự quân bình, cũng là tình thương cho mọi người, thấy không ? Mà nếu chúng ta cái đạo sáng suốt chừng nào thì chúng ta làm nhiều chuyện tốt cho mọi người, thấy không ? Thì ở đâu cũng được tiến hóa, mà ở đâu cũng có người kính mến thương yêu, thương yêu người siêng năng chịu làm việc chịu sửa mình, đó là cao quý thấy không ?

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 2/10/1977)

Vườn Thơ Bạn Đạo

SỐNG CHUNG

Chán đời qua đạo lo tu
Tiền đâu dư dả hý du chung thiên
Người tu chẳng biết kiếm tiền
Chỉ lo tu tiến triển miên ngày ngày
Quay về thực chất vui vầy
Bên ngoài là huyền tâm này mới an
Thầy dạy quá đủ khỏi bàn
Trong không mà có lưu thanh thực hành
Ở nhà "Trụ điền" tiến nhanh
Dầy công tu luyện giáp ranh Phật Trời
Hạ nhân mạo muội đôi lời
Tu thiền kinh nghiệm không rời niệm danh
Danh này danh Phật Di Đà
Khai tâm mở trí vui hòa tiến lên
Chạy theo ngoại giới khó bền
"Thanh Quang vẫn giả" chớ quên lời Thầy.

TPHCM, 07-07-2010

Minh-Nghĩa

HIỆP HÒA

Những lời hữu ích thiết tha
Mong Ngài hòa hiệp mới là Thầy vui
Đừng phân chia rẽ tự lùi
Tạo thêm động loạn bụi ngùi tâm thân
Người tu tự thức sửa lần
Vô Vi một khối ta cần thương nhau
Cùng chung đạo pháp Thầy trao
Thương yêu xây dựng khát khao từng ngày
Nói rằng học đạo đổi thay
Ai sai tự sửa phân hai làm gì
Hiểu ra hai chữ so bì
Bỏ đi ganh tị tốt thì học theo
Tu là để sửa, em đeo
Đừng vì cao thấp giàu nghèo chia hai
Sớm ngày sửa đổi mở khai
Tình người, phát triển, ước hai hiệp hòa.

TPHCM, 4-7-2010

Minh Vô Vi

KIỂM CHỨNG 4

Kiểm chứng hằng ngày mở thức ngay
Bao điều thực tế nghiệm đêm ngày
Ngu đòi nghịch cảnh học tâm thức
Xử sự nhẫn hòa đó mới hay
Trí nguyện chân lành học chữ nhẫn
Đạo trên cổ tự dưới là tâm
Tu hành khổ luyện người xưa dạy
Hiếu thảo ngọn ngành để định thâm.

Cà Mau, 26-04-2010
Văn Phong

CHÁNH TÀ

Nhất kiếp bắt tu muôn kiếp tà
Nhất thời học đạo khứ tà ra
Sống đời tu luyện siêng hành đạo
Sống đạo thực hành như Thích Ca.

Thích Ca học đạo niệm Di Đà
Khai mở luân xa hiệp chánh tà
Khí huyết lưu thông nhờ luyện đạo
Quân bình bản thể đạo đâu xa.

Đâu xa Thiên cõi chốn quê nhà
Nhiều kiếp luân hồi bởi chính tà
Nay thức trở về trong giác ngộ
Tỷ thời thiên tọa sớm trăng hoa.

TPHCM, 08-07-2010
Minh Vô Vi

CỘT TRỜI

Trụ tâm mọi lúc ấy tham thiền
Cột trời ý phàm hết đảo điên
Lời lòng duyên đời bung phóng hiện
Lơ là nghiệp thế khởi tâm viên
Điền quang trụ đánh thông chơn tánh
Pháp lực khai minh giải não phiền
Khởi điển siêng hành quy nhứt niệm
Quen rồi tánh ý mới an yên.

PN. 16/12/2009
TS Phương

KIỂM CHỨNG 5

Kiểm chứng lại mình mới thật mình
Tự sửa, tự tu cho tận tình
Mỗi từ, mỗi bút đạt nghiệm chĩnh
Từ ngữ chu choa đạo đẹp xinh
Lời giảng chân ngôn thầy đã thuyết
Biết gì nói nấy tạo niềm tin
Luận cổ suy kim ta học hỏi
Nhân giả tạm thân khai ngộ trình.

Cà Mau, 27-04-2010
Văn Phong

CHƠN KINH

Bao nguồn chân lý đâu là bờ
Duyên ai nấy gặp dật vắn thơ
Tám vạn pháp ngôn cho giảng thế
Đều về chiều hướng giải tâm mê.

Trường đời học hỏi qua nhiều kiếp
Đâu bến là bờ chỗ đến nơi
Pháp thiền luyện đạo giải tâm trước
Buông không ý lệnh trở về hư.

Có có hư hư đâu giả thật
Ảo ảo mơ mơ tạo cảnh tình
Tâm khai trí mở tường nguyên lý
Đức trọng khai hành vô tự kinh.

Cà Mau, 08-07-2010
Văn Phong

THỰC HÀNH CHÁNH GIÁC

THỰC tế Vô Vi chỉ rõ ràng
HÀNH thông tam giới điển thanh vang
CHÁNH pháp đâu còn mê chấp nữa
GIÁC tâm tỉnh thức - tỏ đạo vàng

Tân Phú, ngày 16-06-2010
Thanh Dũng

ĐÂU CÒN

Trăm điều mắt thấy tai nghe,
Đi qua học hỏi bao phen ở đời.
Ngẫm suy cuộc sống sự thời,
Vẫn minh phát triển cảnh đời hiện nay.
Ganh đua tiếp bước hàng ngày,
Cũng vì hai chữ hèn sang đua đòi.
Dầu cho phú quý nay thời,
Một đời chỉ thoáng đọng lời bao lâu.
Rồi ren tâm trí u sầu,
Tâm linh khó mở tầm đầu quân bình.
Ngộ trình có sẵn tâm xinh,
Luyện cho khai sáng hiểu mình ra sao.
Tự tu gọi sửa xông xao,
Tâm bình ý định lao đao đầu còn.

Cà Mau, 01-07-2010
Văn Phong

MÌNH CÒN NGẠI LO

Bấy lâu tưởng đã, dứt lo âu.
Mình nghĩ lo tu, đã giải sầu.
Kiểm lại còn chấp, thanh với trước.
Đám Ma bệnh viện, chối từ lâu.
Nhà Thờ Đình đám, ngại chân bước.
Chùa Phật ngoài tâm, khó viếng cầu.
Chạy măn phán phê lo phạm giới.
Ngại lo tạo động, trước mình râu.

Củ Chi, 01/7/2010
Bá Tùng

HÀNH BÁU PHÁP

Biết chút huyền vi hành lệ thôi
Danh tình lợi lộc tri ta rồi
Phù Vân cõi tạm đừng lưu luyến
Hành pháp tu nhanh bị quả nhồi
Thế tục tu hành thành chánh quả
Non sông nước biển sống đơn côi
Công phu công quả trong bản thể
Báu pháp được trao tự cứu tôi.

TPHCM, 08-07-2010
Kính bái
Minh-Nghĩa

ĐA TẠ

Hạnh phúc nào hơn sáng hôm nay
Chúng con mong ước đã bao ngày
Cùng thầy thăm viếng vườn lan quý
Rượu không hề nếm hồn như say.

Đây chốn trần gian hay cõi Tiên ?
Tung tăng nổi bước Đấng Cha Hiền
Chúng con cứ ngỡ đang nằm mộng
Đây chốn trần gian hay cõi Tiên ?

Hoa lá muôn màu khoe sắc thắm
Cỏ cây hơn hớn tiếp hiền nhân
Huynh đệ tươi cười trong nắng ấm
Giao hòa thông cảm kết tình thân.

Nổi lòng tay lớn tâm cùng hướng
Đón ánh quang minh ngộ duyên lành
Trên cả tuyệt vời ngoài dự tưởng
Chúng con đa tạ Đấng Cao Sanh.

Singapore, 15/05/2004
Ngọc Dung

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 28 tháng 11 năm 1971

Phong sương thay đổi tâm phân tán
Giả cảnh tạo thêm thống khổ đàng
Nhục dục tương hành thân trí hóa
Đổi thay thay đổi pháp liên hoàn.

Sống trong cơ thể chuyển hoàn,
Không không chơn cảnh con đàng quy nguyên.
Tóm thâu giả cảnh tạo phiền,
Tiền tài sắc dục tạo duyên thế tình.
Dựng lên cơ sở thành hình,
Quang minh chánh đại chính mình tạo ra.
Ước mong đoạt được ngọc ngà,
Hành thân hành trí vui hòa thế sanh.
Đi đi lại lại giựt giành,
Tâm thân bệnh hoạn khó hành tiến tu.
Lắm khi xét thấy mình mù,
Nhãn tiền định luật thân tù thở than !
Căn mình chẳng rõ chẳng an,
Lo soi thiên hạ lập đàng giả tâm.
Lắm khi bí thế thì thầm,
Thân ta chẳng độ độ làm thân ai ?
Cuối xin quý bạn các ngài,
Lo tu tự giải phân hai đạo đời.
Chớ nên vội thoát quá lời,
Tự vây tự hãm cuộc đời khổ thêm.
Phật ngài bất luận ngày đêm,
Tâm không sáng tối diệt niệm thế sanh.
Phong sương thay đổi vẫn hành,
Không không chơn giải hợp thành chơn như.

Luong Sĩ Hằng - Vĩ Kiên